

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SORTIRÀ LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. » 2 »
Extranjer y
Ultramar. » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, segón.
Bussó á la escala. Despatx: de 12 á 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

Lo VIGILANT.—Monólech en vers, original de don M. Figuerola Aldrofeu; estrenat la nit del 16 del corrent en lo Teatro Novetats.

L' autor d' aquesta obreta 's proposá descriure un tipo de vigilant y ha lograt degudament lo seu objecte. La relació que fá 'l personatge sobredit resulta graciosa, abundanthi en ella molts xistes que 'l públich rebé ab agrado.

Lo Sr. Oliya recitá lo monólech á conciencia, sent cridat al final á las taulas junt ab l' autor.

LA PRIMERA Á BARCELONA.—Sainete en un acte y en prosa, original de D. Abelardo Coma; estrenat la nit del 20 del corrent en lo Teatro Romea.

Si be notarem que es aquesta obreta algo fluixa de argument, conté algunas escenas ben trovas. Lo diálech es corrent, encare que bastant pujat de tó en algunas ocasions.

La execució bona per part de tots los actors, sobressurtint lo Sr. Fuentes que feu gala de sa vis cómica.

M.

LA DAMA DE REUS.—Drama en tres actes y en prosa, original de D. Manuel Rocamora, estrenat la nit del 21 de Febrer en lo teatro Romea.

La primera obra del Sr. Rocamora está basada en una cansó popular y l' acció passa en lo camp de Tarragona y en la época de revoltas per las quals va passar Catalunya en temps del govern del Compte Duch de Olivares. Pot calificarse, donchs, dintre la classe dels dramas històrichs. Lo problema dra-

mátich está ben plantejat y lo desarrollo va seguint ab notoria seguretat arribant á un final que revesteix tons trágichs.

Los personatjes están ben dibuixats y ab tot y que son alguns los que hi entervenén, no n' hi ha cap de sobrer.

Moltas son las escenas que despertan particular interés, y tal vegada, aquest interés no 's fá general per la obra, quina acció es lánquida y no mou com deuría al espectador.

Lo color local y lo llenguatge típic de la comarca son ben copiats. Lo Sr. Rocamora pot estar satisfet de haver donat tan en ferm sos primers passos en lo Teatro Catalá.

Fou cridat á las taulas al final de cada acte.

La concurrencia selecta y numerosa.

La execució per part dels actors, no va passar de mitjana, se notava en alguns falta de seguretat en sos respectius papers, cosa que millorarà á no dup-tar en las representacions successivas.

J. B.

QUADRET

Van concordá 'l desafío
allá á la posta del sol;
lo motiu, es una intriga
que varen teni en lo joch;
Mitj quart avants de la cita,
ja 's trovan tots dos al lloch;
se miran, fan una senya,
empunyan l' arma de cop
sona un tiro y... cau á terra
un dels dos; l' altre l' ha mort.
Sens remordiment tenirne
d' haver fet aquella mort,
murmurant: —Ell va volguerho,—

l' assessi abandona 'l lloch.

Tot es calma en aquell siti;
ja s' ha post del tot lo sol,
y negras sombras s' extenen
de cap á cap d' horitzó.
Sols se senten las petjadas
dels que passen per' llá aprop,
y 'l cant del mussol que busca
ab ansia son niu; llavors,
tot torna á quedá en silenci
res torba la frau del mort.

Al lluny se sent la campana
que erida 'ls fiels á oració.

ARTUR CASADEMUNT.

LA PROVA.

Prou malas llengas de las que tant abundan en los poblets com Campills, s' havían ocupat de si la Mariona de cal Galet feya ó deixava de fer; prou més de quatre vegadas algunas vehinas xafarderas al veure passar á n' en Janet, lo marit de la Mariona, se 'n havían rigut maliciosament.

Dos anys feya qu' eran casats y ell se sentia content y vanitos. ¡Pensar que tants pretendents com havia tingut la qu' era la seva dona, y ell lo menos endressat y que menos amoretas li havia dirigit, va ser lo qui va befar á tota aquella cort de galans! Y á fé qu' era numerosa; pero la Mariona, encare que ab tots hi reya, may se decidia per cap; al contrari, si algun d' ells, decandit d' amor, li parlava de casament, ja l' esborrava de la llista.

També s' havia murmurat que despreciava tals proporcions porque son desitx picava més alt, donchs á sortirli un hereu d' anomenada, no s' hauria pas fet pregar gens.

Per aquest motiu algunas vegadas en Janet s' havia fet aquestas ó semblants reflexions:

—Malas llengas, res més que malas llengas. ¿Vanitosa la María? ¡Qu' es cas! Ja veyeu, tot justament jo soch qui se la emporta tot y sent dels més pobres de quants l' han voltada.

No entravan en las reflexions d' en Janet que la Mariona havia tombat ja la trentena quan va aconhortarse de pèndrel per marit; que totas las del seu temps havían anat desapareixent y que 'l jovent se

renovava quedant no més ella de tot aquell *planté* de la seva época.

Sía com se vulga, ell feya dos anys qu' era l' home de la Mariona y á ben segur que la tranquil·tat de que disfrutava hauria durat si no sempre, molt mes temps, á no ser un fet que va acabar d' un cop ab la seva ditxa.

* * *

Feya un quant temps que la Mariona, ab tot y que no havia perdut los seus bons colors, ni la gana, ni res de lo que acostuma á senyalar la sanitat del cós, á cada dos per tres se trobava malament, y ab uns treballs que á corre-cuyta se tenia d' anar á buscar al metje *nou*, que l' anomenavan aixís porque feya poch temps qu' era al poble.

Per cert que del senyor Fernando, al principi no n' estavan pas gaire contents los Campillenchs: Al veurer un metje tant jove, creyan que no podia sortirne gran cosa. Pero va comensar á fer tan bonas cures que ben prompte va tenir aixecat lo crédito de ser lo millor que de molt temps havian tingut al poble.

La Mariona, sobretot, no tenia prou boca per alabarlo. Potser fins ne feya massa, ja que no faltava qui prenguéssu deu d' aquellas expansions pera deixar anar alguns conceptes més ó menos intencionats.

Pero tornant á l' extranya malaltia de la Mariona al pobre Janet lo tenia trastornat. No sossegava, tot ho hauria fet pera tréureli aquells atachs, de nervis, segons deya 'l metje.

Lo pobre xicot, quan á la Mariona li solia venir-nhi algun de tant fort que la medicina receptada no podia calmarlo, éll era qui tot ho deixava per anar corrents á buscar al senyor Fernando.

¡Oh, y que aixó sucuhia sovint!

* * *

Los diumenges al vespre, en Janet tenia la costum de passarlos al café fent la *manilla* ab los companys; pero aquell dia la Mariona no l' havia passat gayre bé, y per lo tant, en Janet va ferse lo propósit de deixar correr companys y *manilla* y no mórers de casa pera fer companyia á la seva dona.

¿Creuréu qu' ella va oposarse á tal pensament? Li va dir que feya molt mal fet porque ja 's trobava més sosegada, que se 'n anés, que la deixés descansar...

Ja li dolia á n' ell deixarla, pero ho demaná ab tanta de manera, qu' al últim se decidí.

Se 'n aná al café pero no hi estava pas tan tranquil com altres vegadas; sols pensava ab la Mariona y com acabaria aquella extranya malaltia, que segons ell deya, ja durava massa.

Prou per distréurers hauria fet la *manilla*, pero hi havia anat més d' hora que las altras festas y no havian vingut encare los companys.

No feya pas una hora que havia surtit de casa que ja hi tornava á ser, aburrit y de mal humor. Y 'l sorprengué que ab lo qu' ell se creya fer una bona obra,

se convertís en motiu d'enfado per la Mariona. ¡Fins va renyarlo per haver tornat tan aviat!

¡Pobre Janet! No va ferne cas, donchs d'un quant temps a n' aquella part los renys sovintejavan. Raresas de la mateixa malaltia, pensava ell.

Va ficarse al llit procurant acotxarse ab cuidado per no amohinar á la malalta. Aquesta semblava que se havia calmat y 's quedá tan quieta, tant, que 'n Janet la cregué adormida y procurá fer lo mateix.

No tingué pas temps, perque la Mariona comensá á queixarse ab forts crits y gemechs.

—¿Qué tens, Mariona?—va preguntarli.

—¡Ay, estich molt mal! Vésme á buscar medicina que no 'n tinch gens... cuyta!

—¿Vols que vagi á buscar al senyor Fernando?

—¡No!... ¡no!... á ca 'l apotecari... ab la medicina 'm passarà... ¡ay!... ¡ay!...

A cada ¡ay! d'aquets en Janet no sabia lo que 's feya. Va vestir-se de qualsevol modo, sense gech; agafá l' ampolla, la recepta y se 'n aná desesperat á ca 'l apotecari.

Se creya que trovaria tancat y li dolia que aixó pogués entretenir-lo; pero ja de lluny va véure la claror de la botiga, en la que, com feya poch que havian tocat las déu, encare durava la tertulia de cada nit.

Hi arribá ben cansat.

—Senyor Mateu, fassi 'l favor de donarme desseguida aquesta medicina...

—Y donchs, Janet. ¿Que no vol fer bondat la Mariona?...

—No pas gayré.

En Janet estava impacient perque 'l despatxessin depressa, y si bé lo senyor Mateu anava fent lo preparat, li dolia perdés temps ab las miradas que d'estranyesa li dirijia.

Per fi quedá llesta... Al anarla á pèndre en Janet digué:

—No sé si porto quartos. He sortit tant depressa...

—Sí, ja 's veu...—reprengué l' apotecari

Entretant en Janet s' havia ficat los dits á la butxaca de l' ermilla y al contacte de molts diners quedá esglayat. Tragué algo, y eran duros en pesa, pessetas y fins una moneda d' or. ¿Qu' era alló? Ell no hi tenia tant diné.

Mes, ¡oh, Deu! aquella ermilla no era seva. No... no... era... sí... la coneixia, ¡era la del senyor Fernando!

Los de la botiga se miraren uns als altres y sas

maliciosas miradas aclarían l' únich dupte que 'l desventurat Janet pogués tenir.

Sens dir paraula, fugí corrents, desesperat...

Avants de sortir lo sol del següent dia, en Janet deixava lo poble de Campills.

Al endemá, al arribar á Barcelona, no li costá cayre trovar una agencia d'emigracions, ahont varen arreglarli 'l passatge pera la República Argentina.

No se 'n ha sapigut may més res.

En quant á la Mariona tingué de sortir del poble als pochs dias.

¡Tot va esbombar-se!

Passat algun temps se va dir que un vehí al venir á Barcelona, l' havia vista demacrada, casi desconeguda, y en l' estat en que la dona pert l' últim de sos nobles sentiments.

¡Quína mala fi!

¡Pobre Janet! ¡Pobre Mariona!

J. XIMENO PLANAS

DOLORA

Ab un pilot de fanch vaig modelarme un cor com no 'l faria un escultor, y un esqueix de roser hi vaig plantárhí que al poch temps de arrelat va fé una flor.

Al teu cor, qu' es de carn, ab passió vera vaig plantarhi un esqueix del amor meu y per més que m' afanyo, may arrela... ¡Que valgui un cor de fanch molt més que 'l teu!

IGNASI IGLESIAS

Notas bibliográficas

PRIMERA VOLADA.—Cuadern de versos per Joseph Burgas (Mayet) 64 planas. Barcelona 1893.

D' entre la jovenalla que acut á colaborar als setmanaris catalans de aquí y de fora ciutat, es Burgas dels més trevalladors, dels que tenen més afició y dels que devotant més disposició pera arribar á fer alguna cosa de profit.

Lo nom del seu aplech de versos es ben trovat; ells son, en efecte, la primera volada d' un aucell que surt del niu, pero d' un aucell que aspira á volar alt.

Las composicions que abarca lo llibre del qual parlém, son de géneros diversos y totas están escrites ab bastanta soltura.

Lo llibre está cuidadosameut imprés sobre excellent paper y figuran en ell una trentena de poesias.

En altre lloch d' aquest número podran véure nostres llegidors la que doném com á mostra de la tasca del Sr. Burgas.

Va precedida la edició d' un prólech del Sr. Lluímoner.

B.

LO CAP DE LA MORTA

(Tan bell qu'era estat
y are m' horroritza!)

De las trenas d' or
que tan l' embellian,
ja no 'n queda un bri
per fer ma reliquia;
ja d'aquell roser,
que sas gaitas finas
tan va engalanar
ab vermella tinta,
no 'n queda 'l color;
mes... aixó, ¿qué implica?
També, com avans,
plé de gelosia
beso aquella front
bo y plorant y dintre
del fons de sos ulls,
are sense nina,
mirant, foll d' amor
hi encanto la vista;
mes, are, veyent
de la fesomia
lo cambi espantós:
sense gaitas finas,
sense aquells ulls blaus;
puig sols resta firme
lo que 'l temps no ha fós—
moléculas vivas.—
Així, en somnis d' or
exclamo delintme 'n:
—¡Tan bell qu'era estat
y are m' horroritza!—

J. BURGAS.

TARRAGONA.—Dissapte debutá en lo Teatro Principal la companyia de declamació castellana, dirigida per los Srs. Corregel y Sabater, ab la comedia en tres actes *El Esclavo de su culpa*, essent molt aplaudits tots los actors, especialment los senyors Corregel, Sabater y Bassó. També s' hi distingí molt la Srta. Pardo,

La concurrència siguié poch numerosa.

Las darreras obras que dita companyia ha posat en escena en dit teatro son *La Pasionaria*, *Vida alegre y muerte triste* que foren molt ben representadas, com també las divertidas comedias *Los demonios en el cuerpo* y *El sueño dorado*.

En la societat «Escolar Tarraconense,» també s' ha celebrat funció, posantse en escena obras castellanas, y també algunas de catalanas que foren la divertida pessa en un acte *De gorras*, essent molt aplaudits tots los actors y lo monólech *De Pelagalls á Barcelona* representat per lo Sr. Gil Solé que ho feu ab molt acert.

R. F.

MOLLET DEL VALLÉS.—Lo diumenje passat comensá la temporada de Quaresma, una companyia de declamació que dirigeix D. Llorens Valero y de la que forman part la Sra. Morenàs y 'ls senyors Cosmo, Company, Pomar, Alivét, Estruch, Martínez, Panadés y Pagés. Las obras anunciadas foren *Otelo* y *Als peus de vosté*, que representaren ab molt carinyo, fentse dignes de aplauso per lo bon desitj de acontentar al públich ab obras del seu

agrado. Per més, que veuríam ab gust busqués en lo repartori catalá algo més què pessas, que prou trovará dramas ab que lluhir sas facultats artísticas y sa afició pera las situació fortas. A veure, donchs, si darrera dels *Amantes de Teruel* que ha anunciat pera demá diumenge, se recordará de que trevallá en un poble catalá.

J. P. R.

ARENYS DE MAR.—Ha passat lo bulliciós Carnaval disolventse ab tal motiu los dos bandos que á sa sombra se forman de *blanchs* y *negres* y que si be es vritat que durant l' efimer regnat de S. M. Carnestoltas, se fan la guerra tan com poden; passats los tres días de bullanga ni s' recordan de que eran enemichs. La victoria queda aquest any completament confirmada á favor dels *blanchs*, com ho demostra entre altres cosas la comparsa lluhidíssima que organisaren. En ella hi anavan unas 105 senyoretas lluhint luxosos y elegants disfrassos, acompanyadas per una nutrida orquesta y munió de joves ab atxas iluminant la marxa triunfal de la comparsa. Es de notar y aixó tothom ho aplaudí, la cordura de la tal comparsa, suprimint pendóns ab lemas satírichs que sols serveixen per atacar personalitats que mereixen lo respecte y apreci de tothom. Ademés sortí una cabalgata organizada per los socis del «Ateneo» que recaudá una respectable cantitat que fa honor als sentiments humanitaris de tots los Arenyenchs, qual cantitat se repartí íntegra entre 'ls pobres. A pesar del poch temps de que disposaren los organisadors de dita Cabalgata, tots los carros alegórichs que d' ella formavan part rivalisaren per lo bon gust y riquesa d' adornos, sent digne de senyalar-se una cascada despedint xorros d' aigua y un vaixell del sigle XV.

Havent ja lo Carnaval llensat los últims badalls, no cal dir que lo teatro torna á reneixer. Per lo tant, preparem-nos á veure las obras que los aficionats tenen en cartera y de las que tenim bonas noticias.

M.

REUS.—Actúa en lo nostre colisseu una companyia infantil de sarsuela dirigida per lo Sr. Bosch. D' entre los diminuts artistes alguns d' ells prometen anar lluny.

Y ara preguntém. ¿Es que aquestas companyias son un planté d' artistes ó que al contrari destrueixen las esperansas en flór?

En lo «Centre Familiar» s' ha donat la segona representació de *D. Juan Lanusa*, alcansant molts aplausos tots quants aficionats hi prengueren part.

Lo día 26 del corrent se celebrará lo Certámen en honor al general Prim, organizat per lo «Centro de Lectura» tenint lloch la repartició de premis als autors llorejats.

Ja procuraré ferne ressenya apart.

Lo Carnaval ha desplegat una grandiositat tal, que ja may en nostra ciutat havia pres tanta extensió.

Ll. S.

GIRONA.—La temporada que va de Reys á Carnaval, tot ho absorbeix Terpsícore. No hi ha societat recreativa per petita que siga, que no dongui 'l seu ball, aixís es qu' en aquesta correspondencia no més puch parlar de las funcions de las societats católicas.

«Centro Moral», lo dimars de Carnaval va posarse en escena la producció *Los Segadors*, obtenint una interpretació esmerada per part dels Srs. Artigas, Call, Burch y Buixaderas.

«Círcol de S. Narcís», doná en lo día de Carnaval una representació de *Frutos de la Soberbia*, distingintshi los Srs. Vert (paré y fill) y Surroca. Per fi de festa se posá la sarsuela *Lo promés de la Sila*, interpretada magistralment pels Srs. Viñolas y

Batallé, essent dignes de mencionar també, los senyors Vielsa, Barguñá, Pumarola y Surroca.

La funció del dimars de Carnaval fou de broma, en ella s'hi destingiren bastant 'ls Srs. Surroca, Batallé, Antonetti y Barguñá.

J. F. M.

CAMPS DE RECREO DE SABADELL.—Ab un ple complert inaugura la temporada de Quaresma la societat «Joaquím M.ª Bartrina» que ab tan acert dirigeix lo aplaudit aficionat D. Valentí Gorina. Se posá en escena lo drama en 6 actes titolat *Treinta años ó la vida de un jugador*.

La Sra. Verdier y los Srs. Romeu y Gorina, molt be en sos respectius papers de «Aurelia», «Vagner» y «Jorge». Los demés aficionats secundaren ab acert.

Per demá diumenge día 26, está anunciada la representació de la tragedia *Mar y Cel*. Procurarém donar compte de dita funció.

R.

SITJES.—La «Societat Dramática Catalana d'aficionats», posá en escena lo diumenge passat, ab tota propietat lo patriòtic drama catalá en tres actes *Un Manresá de l'any vuit*. Va ser ben desempeñat per la Sra. Lazaro y los Srs. Carbonell, Santos, Panyella, Carreras, Torrens, Bosch, Borrell, Pissa, y Anmetlla, que tingueren molts aplausos. Per fi de festa posaren en escena la bonica pessa *Una senyora sola* en la que obtingueren aplausos tots los que hi van pendre part.

Un aplauso á la societat «Dramática Catalana» per l'acert en posar obras catalanas.

J. S.

CONTRAST

Un bon escriptor llogia
un epigrama dolent
y veyent que ré entenía
digué guardantlo: «Es mania!»
«May en ré soch amatent.»

Y un tonto que 'n va trovar
un de gust y boniquet,
digué, cansat de pensar:
«¡Ni tampoch lo vull guardar!»
«¡Caramba, que está mal fet!»

A. PALLEJÁ

DE BON MATI

A m'aymia

¿No sents la bellugadissa
de l'aucellada lleugera
que deixondintse alegroya
á entonar son cant, comensa?
¿No sents com l'oreig quant passa
'l tendre brancám doblega,
fentlo cruixir suaument
com pera dirli ¡desperta?
¿No sents la flayrosa aroma
que las flors, obrintse, llensan,
esperant plenas de ditxa
lo primer bés de la abella?
¿Sents la piadosa campana
tocar á missa primera,
ab son grat só desventilantne
á las neas enciseras,
que oir la primera 'ls plau
perque 'l sortir las esperan
tots los jovenets dels masos
per armar conversa ab ellas?

¿No sents com las bravas onas
damunt la sorra s'esberlan
formant ab sa blanca escuma
cabelleras de sirena?
Donchs tot aixó, ma estimada,
qué boy sentintho 'ns alegra
fentnos bategar lo cor
y admirá tan bell especte
obra del Onnipotent
creador de cel y terra,
també 'ls dos nos va indicant
qué 'l jorn de ditxa sens terme
que fa tan temps anhelém...
s'atansa, s'atansa sempre.

J. TARRÉ Y R.

TEATROS LOCALES

PRINCIPAL.—Lo vell Principal s'ha rejuenit durant uns quants dias ab la presencia de la simpática Judic.

Los que la coneixian de quan va venir al Teatro Lírich ne parlavan ab entussiasme als que no varen sentir-la en aquella ocasió, de manera que uns y altres esparavan ab fruició la vinguda de la célebre artista.

Ademés, los diaris de Madrid havian fet una campanya en contra de las obras que representa la Judic, reputantlas de inmorals y aixó avivava 'l desitj de coneixelas.

La Judic comensá per *La femme à papá*, á la que seguí *Lili*, després *Mam'zelle Nitouche*, y per últim *Le meurtrier de Theodor*. Al final de cada una d'aquestas representacions lo públich se preguntá:—¿Y aqueixas son las obras inmorals? ¿Y per aixó 'la Junta del Hospital ha nombrat un'altra junta de personas sensatas al objecte que examinessin tals obras?

¡Trop de zele, ma vieille!

Per lo demés, la Judic va estar sempre inimitable, brodant tots los seus papers ab una gracia encantadora y entussiasmant al públich ab los *couplets* que cantá al final de cada funció, en los quals feu gala de la seva intatxable dicció.

Ab gran éxit s'han inaugurat la segona série de concerts dirigits pel Mtre. Nicolau, 'l qual obtingué una ovació per la manera magistral com dirijí la orquesta, sobretot en la quinta sinfonía de Beethoven que obtingué una superior interpretació.

LICEO.—Avuy deu debutar una companyia de sarsuela que posará en escena las millors obras de repertori y n'estrenará d'altras desconegudas en aquesta capital.

LÍRICH.—Com no fou possible representar lo *vaudeville*, *Le Parfum* en lo Principal, la Judic per una sola funció, s'trasladá al Lírich á fi de donar-mos á coneixer aquell *perfum* que tant havia fet arrufar lo nas als senyors del Hospital.

Inútil dir que 'l teatro s'omplí á vessar, que la

obra agradá molt al públich y que la Judic, obtingué la mar d' aplausos.

CIRCO.—La opereta *Kakatoa* passá á millor vida á las pocas representacions.

Si la Empresa s' refiava d' aquesta obra ab tant bombo anunciada, ja está fresca.

ROMEA.—Del sainete *La primera á Barcelona* y del drama *La dama de Reus*, obras últimament estrenadas, ne parlém en la corresponent secció.

NOVETATS.—Aixís mateix parlém del monólech *Lo Vigilant* en la secció de «Teatro Catalá.»

En quant al estreno de la comedia *¡Asesino!* ho farém en lo número vinent.

TIVOLI.—Dissapte passat comensá á funcionar la companyia d' ópera de dos rals la entrada.

Es tot lo que val.

ELDORADO.—Ab bon péu ha comensat la temporada de Quaresma. Lo primer estreno ha sigut lo de la sarsuela *La boda de Serafin*, (á) *el Zapaterin*, lletra de D. Constantí Gil, música del mestre Valverde, (fill.)

Es una obreta xistosa que entreté agradablement al públich. Conté escenas cómicas ben trovadas y abundants en acudits. La música que l' amenisa, encare que lleugereta, es bonica y ompla 'l seu objecte.

La execució bastant bona.

Están en preparació varias obras, entre ellas l' estreno de la sarsuela *¡Adivina quién te dió!*

LABRUGUERA.

COSTELLA PER COSTELLA

Ell de nom se deya Pau,
d' apellido 's deya Peu,
honrat, amant de lo seu
y d' un tipo molt salau.

Aquest bon tipo era ella,
la xicota d' en Pau Peu,
y ell deya per tot arreu
que seria sa costella.

Un dia diu:—Filomena,
aixís no vull continuar.—

Y va anarsen á trovar
á los pares de la nena.

Los va explicar sa intenció,
que tots dos tant s' estimavan,
y 'ls pares, que no ignoravan
qu' ell era molt jugadó,

li van dir que no volian
que 's fes lo tal casament,

y en Pau Peu, quan aixó sent,
va jurar que 's casarian.

Ells que no y ell fort que si
se van estar disputant,
fins que lo pare, agafant
un garrot, aixís va di:

—Jo no vull veure casada
ma filla ab un jugador.—

Y li va dá un cop tant fort
que li trencá la espinada.

Disputant va perdre 'ls frenos,
va anar perque l' hi donés
una costella de més
y 's va quedá ab una menys!

SALVADOR BONAVIA.

Societats Recreativas

LA FLORIDA.—Diumenge al vespre se posá en escena la bonica producció *Tal farás tal trovarás*, que obtingué acertat desemenyo á cárrech de la senyora Anita y dels senyors Roig, Roure, Claramunt y Sala.

Terminá la funció ab la popular pessa *La teta galinaire*, essent rebuda ab aplausos per la numerosa concurrencia que omplia 'l local.

FOMENT CATALANISTA.—Devant de escullit y numerós públich se representaren las pessas *Sebas al cap*, *A cop calent* y *A la prevenció*, sent aplaudida l' acertada interpretació que varen obtenir.

LA CATALANA.—Se posá en escena la bonica comedia *Lo mas perdut* que obtingué bon desemenyo.

NIU GUERRER.—En aquesta popular Societat se doná representació de las divertidas pessas *Sense argument*, *Un pollastre aixelat* y *De panxa al sol*. Las tres sigueren desemenyadas ab l' acert de costum pels aficionats de la casa.

CLARIS.—Diumenge passat tingué lloch la representació de *Las Eurs del Mas* prenenthi part la Sra. Ugas, y 'ls Srs. Bars, Bové, March, Fages, Torrens, Massons, Martorell, Parés y Pinto, tots los quals desemenyaren sos respectius papers ab molta naturalitat.

CENTRE CATALÁ DE SANS.—Aquesta important societat doná lo dia 19 del present una funció dramática posantse en escena lo drama de D. Emili Boix *La victima expiatoria*, prenent part en lo desemenyo la Sra. Gordillo y los Srs. Serra, Baixench, Pollares, Moncau y Montaner.

Lo desemenyo fou brillant

F. GRANER.

LA CORDA SENSIBLE

Si 't miro 'm fan pampallugas
los ulls. ¡Tant sols al mirarte!
Y es perque mirante á tu
miro 'l sol de cara á cara.

L' amor es una cadena,
las mallas son los petons,
cada abressada una volta
y cada volta... un dolor.

Si tos ulls, nineta hermosa,
enclavaba dalt lo cel,
los astrólechs contarian
que hi ha dos estrelles més

JOSEPH ESCACHS Y V.

A TU

Quants jorns primaverenchs á trench d' anella,
al compás de la riuhada que murmura
caminant d' una arbreda en la espessura
ohintne 'l dols cantar de l' aucellada;
contemplant ab encis de la brancada
lo balanseig que hi don la brisa pura,
y ab espectació al veure la Natura
pel poeta inspirat tan ben cantada...

Anava lo meu cor ab melangia
á recordar d' un ángel la fas bella,
per quí llensá ver plor l' ánima mia.

Me 'n penedesch, oh, si, ingrata donzella,
puig mentres ton aymant á dolls plorava
ton llavi fals á un altre amor jurava.

FRANCESC TORRES.

Próxim a terminarse la publicació de *Lo teatro per dins*, seguirà la bonica joguina en un acte *Sant Jordi mata l'aranya*, original de D. A. Guasch Tombas. Serà repartida en quatre ó cinch números que sent lo preu de l'obra una pesseta, deixém á la consideració del públich la baratura á que resulta nostre setmanari.

Dintre pochos días anunciarem la obra que seguirá á n' aquesta última.

Desde lo present número comensém la publicació de treballs ilustrats. Era una de las milloras que teníam projectadas, com agraument del favor que'l públich nos dispensa.

En lo número próxim comensará á publicarse una noveleta ab lo títol de *L'Americano* original de don Simón Alsina y Clós ilustrada ab profusió de grabats per lo conegut artista D. P. Carrasco.

Aixís mateix estreném avuy diferentas vinyetas de Secció quin dibuix, lo mateix que los del article, son deguts al dibuixant D. J. Pruna.

Com era d' esperar ha sigut extraordinaria l'acollida del primer tomo de la *Biblioteca Popular Catalana*. La premsa aixís la de Barcelona com la de fora, vá plena d' elogis pera haver dut á cap la publicació de dita *Biblioteca*.

A nostra Administració, Cabras, 13, según, poden dirjirse las demandás.

Los senyors de fora Barcelona que 'l desitjin, se 'ls remeterá immediatament, enviant 50 céntims en sellos de correu, de 10 ó de 15 céntims.

En la funció que dillúms próxim tindrà lloch en lo teatro Romea á benefici del estudí actor senyor Labastida, s' estrenará una pessa del popular autor D. Eduart Aulés que dú per títol *Sense sogra*.

Diumenge passat en lo teatro del «Casino Andre-sense» tingué lloch una funció dedicada á la memoria de D. Joseph Zorrilla. Ab dit motiu se doná la única representació de una loa catalana ab lo títol de *La mort del poeta*, escrita per D. Ignasi Iglesias, que sigué rebuda ab una contínua ovació.

En lo número vinent publicarem las Bases del Sisé Concurs.

A Valladolid, en lo teatro Zorrilla, va celebrarse una funció en honor del poeta del mateix nom. En dita funció lo públich protestá del mal gust que tingueren los organizadors en fer cantar las carceleras de *Las hijas del Zebedeo* á la senyoreta Segovia.

La célebre artista catalana Esmeraldina Cervantes ha donat entre grans ovacions, una serie de concerts á Constantinopla. Desde allí ha passat al Cairo, y després, terminats sos compromisos, anirà á Chicago, pera quin punt ha sigut ventatjosament escriturada.

La societat «Círculo Literario» d' aquesta ciutat ha convocat un concurs, adjudicant dos premis, consistents l' un d' ells en un volúm contenint vint y cinch monótechs, y l' altre en un quadro de pintura al oli.

Lo primer de dits premis se concedirá al autor del millor monótech cómich y en vers catalá que 's

presenti, y lo según al autor del millor monótech trágich y en vers, poguent estar escrit en catalá ó en castellá.

Hi ha temps pera l' admissió de treballs fins al 15 de Mars próxim y deuen enviarse al domicili del Sr. Secretari, Petrixol, 1, primer.

A 20 assendeix lo número de las societats corals que pendrán part en lo gran festival que com ja anunciarem deu tenir lloch demá dematí en la teatro Tivoli en commemoració del XIX aniversari de la mort de Joseph Anselm Clavé.

Lo «Foment Catalánista» ha inaugurat en lo seu local un curs gratuít de Gramática Catalana.

Aquesta nit, en los salons del «Centre Catalá» tindrà lloch una importantíssima vetllada literaria-musical en la que hi pendrán part distingits músichs y poetas.

Segons se 'ns assegura, dijous próxim, en lo teatro Romea se verificará l' estreno de *Llas de foch*, drama en tres actes, original de D. Enrich Gòmez.

Epigramas

S' exclamaba Don Batista
que la vida era molt trista,
y va contestar, en Barga;
—Donchis á mi no 'm contrista,
y aixó que la meva es Barga!

Lo casat Marti Gayapos
tot lo dia está dibent
que 'ls seus noys tenen talent,
que son ben criats y guapos.
Més quan ho sent aixó en Bartras
(qu' es cusi de sa mullé)
diu:— Y quin modo que tó,
d' alabá á n' als fills dels altres.

SALVADO BONAVIA

—¿Sab que pensava, Doctor?
deya 'l pacient don Bernat.
al metje que 'l visitava.—
Que deu ser horripilant
enterrar un home viu.
—Es horrorós, la vritat;
—va contestar lo galeno,
després de reflexionar.—
Pró no tingui cap temor
perque tots los meus malalts,
quan jo 'ls deixo, ja pot creure
que 'ls poden ben enterrar.

—Me sembla, senyor Doctor,
que tinch dolor al costat.
—Ca ; no ho cregui.

—¿No? ¿Per qué?
—Si tingués dolor vosté,
creguim no li semblaria;
ja que allavors, diria:
tinch dolor y s' ha acabat.

La Margarida tenia
per marit, un poca-roba
que li donava tals jacos
que la deixava com nova.
Un dia que 's disputavan
va tenir la mala estrella

de rébre tal mosegada
 que va quedar sense aurella.
 Y, per xó la Margarida
 sense exhalar una queixa,
 deya á tothom, que s' havia ..
 mossegat ella mateixa

LLUIS SALVADOR

DEFINICIONS

Adulació.—Hi ha algo que fa més mal que la dinami-
 ta: la adulació.

Cementiri.—Lloch ahont s' hi tindria de posar lo se-
 güent lletrero: «No se dan salidas».

Civilisació.—En lo que millor poden demostrar los
 pobles que están completament civilisats, es tenint que
 suprimir per falta de feyna 'ls tribunals.

Curandero.—Quan no sápigas cóm suicidarte, feste
 visitar per un curandero.

Diner.—L' enemich de totes las virtuts.

Felicitat.—Com més se desitja la felicitat, menos se
 trova.

Hipocresia.—La clau de la fortuna.

Matrimoni.—Lo matrimoni está dividit en dos parts:
 La primera es lo festeig; y la segona, lo casament, ó
 siga la dolenta, porque ja se sab que *nunca segundas
 partes fueron buenas.*

Ofici.—Elegeixne sols un: lo que més convingui als
 teus interessos y pel qué sentis més vocació. La vida es
 curta y no dona temps pera fer molts ensaigs.

Guapesa.—No 't casis may ab una dona porque sol-
 sament sigui guapa. Pensa que à l' endemà mateix pot
 tornar-se un monstre ab faldillas.

Valent.—Lo qui crida més.

S. PITARRETA.

XARADA

Anant un jorn de visita
 à casa de donya Clara,
 que seguint la *prima-quarta*,
 reb dos cops cada setmana
 en son palau situat
 en lo carrer de l' Allada,
 vaig rébre certa carícia
 d' una gossa que 's diu *Xata*
 y que segons vaig comprendre
 deu tenir bastanta gana
 à jutjar per la *total*
 que 'm va donar à la cama.
 Al veurem tan ben rebut,
 sense respectar la casa,
 vaig agafar lo bastó,
 y li pego garrotada.
 Ja va tenir la tal gosa
 sort de que jo no portava
quarta-terça, ni punyal,
 del contrari, li clavava
 sens remissió la tal eyna
 a n' al mitj de sas entranyas.
 Donya Clara, prou se 'n reya
 al veure la meua fatxa,
 de primer, però després
 veient que 'm formalisava
 per disculpar à la gosa:
 —esta molt enjogassada,
 va dir-me.—*Inversa dos*
 una bestia que m' agrada.
 Vina, *xata*; vina té,
 jvent *dos-inversa* molt mansa.
 Quant ell *prima-segona*
 —tercera, pobreta *xata*,
 ho fa sense cap malícia...
 —Jo també las garrotadas,
 las dono sense malícia.—
 vaig contestar foll de rabia
 y posantme lo sombrero
 vaig baixar prompte l' escala,
 malehint à las senyoras
 que tenen gosas à casa.

DOLORES MONT,

TARJETA

D. PERE NIL

TORTOSA.

Formar ab aquesta direcció lo titol de una comedia catalana.

E. VINYAS.

LOGOGRIFO ORTOGRAFICH

—	.	:	?	!	0	*	Carrer de Barcelona.
1	0	!	?	:	.	*	.
.	.	!	!	0	.	.	.
?	—	!	.	.	.	.	.
.	.	?	.	.	.	.	.
!	?	.	.	.	.	.	Prenda de dona.
!	?	.	.	.	.	.	Nota musical.
!	.	.	.	.	.	.	Consonant.

M. CAMPANYÀ y E. PERU.

Las soluciones en lo próxim número.

AVIS

Los qu' envihin las soluciones de tots los Enigmas d'aquest número
 tindran obcio al regalo de la comedia *Un crimen horroroso*, per lo qual
 s'estableix las següents condicions: S' admeterán las soluciones
 desde la sortida del nú. 40 fins à las cinch de la tarde del dilluns
 próxim. Cada *plech*, contenint ditas soluciones, se li donarà lo núme-
 ro d' ordre de sa presentació. A las set de la tarde de dit dilluns se
 verificarà un sorteig y 'l *plech* qual número resulti premiat, aquell
 haurà obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubiertas d'aquest nú-
 mero. Los *plechs* deuen depositarse en lo bussó del periódich.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 54.

ANAGRAMA.—Cinta-canti.

BARRINAMENT.—Tantarantana.

GEROGLIFICH.—L' Anfruns fa repunts.

Varen presentarse 19 *plechs* baix l' ordre següent:

4, Mariano Tarrida; 2, A. F. C.; 3, Anton Sajulida; 4, B. Rujaca; 5,
 Ramon Arana; 6, Agustí Cristells; 7, Luis Menut; 8, Poch Pich; 9, Ca-
 lamarsel; 10, Joseph Refusa; 11, Cintet Barrera y Cargol; 12, Carlos
 Balaguer; 13, J. Mari; 14, Pau Lluís; 15, E. Vinyas; 16, Lluís Viola; 17,
 Francisco Corbella y Vilar; 18, J. Ceraus; 19, Noy Bufó.

Verificat lo sorteig, resulta premiat lo *plech* número 13 que 'dà la
 firma de J. Mari.

Correspondencia

Armando Torrents, Noy Bufó, Lluís Menut, Joan Salus, Ramon
 Arana, Cantimplora, Poch Pich, Joseph Refusa, Un poeta nou, Anton
 Gelida, Un xafarder, Calamarsel, Esoj Jnabuj, Un pom d' escala.
 A Lleóart, Emili Llevayol, Cintet Barrera y Caragol, C. V., F Solan-
 nes, Lluís Viola, Joan Navarro y Andreu Esteve: no va prou be lo
 que han enviat aquesta setmana.

P. N. O., Martí Lloveyas, Carlos Juyent, Pau Peu y Alfred Mateu:
 anirà alguna cosa.

Martí Riera, no 's pot aprofitar.—Jaume castells, anirà.—J. Abari,
 es molt gastat.—Agustí Cistells, es poch cuydat.—Jaume Calafat,
 ja va millor.—M. Rafols, la forma es pessima.—Anton Voldoni, veu
 com tot se va fent?—Joseph Garcia Suarez, no van.—Joseph Canye-
 llas, es fluix.—G. Torres Tomás, envihi altra cosa.—Isidor Martínez,
 anirà una.—R. Sala y Camps, no marxa prou bé.—Joan Poblet,
 anirà.—F. Mario, las de vosté també.—R. Riera Mateu, no més lo
sonet.—B. Rujaca, es poca cosa.—Rodavlas Aivanob, K. Tob, Escapat
 de P., ja li asseguro qu' es molt graciós.—Joseph Falp y Plana, ani-
 ran los seus traballs.—M. Sanalp Puntí, anirà quan tingui cabuda.—
 A. Palleja, no marxa prou bé.—F. Escachs y V., se publicará.—Ce-
 raus, los *Epigramas* fluixos, l' altre gènera no l' admetém.—J. Mon-
 fort, s' hi farà tot lo que 's puga.—Joseph Canyellas, se 'n parlarà en
 un dels proxims números.—Joan Salvatell, Artur Casas, Mateu Sa-
 la, deuen remetre l' import per adelantat.—M. Salau, no hi es à
 temps.

Quedan servidas totes las demandas de la Biblioteca Popular Gata-
 lana rebudas fins al dematí del dijous últim

Imp. Muntaner 40.—BARCELONA